

laasede Bænde, er tydelig at iagttage, men om dette egentlig forringer disse Strækningers Næringsværdi for Fiskene, skal jeg lade være usagt, man maatte for at kunne dømme herom dele et saadant Bænde i to helt ensartede Dele og bruge Baadfiskeri alene i den ene for at kunne undersøge dette.

Over for Plantevæksten er Forholdet ikke lettere at bedømme; kun kan det siges, at Aalevaaddene i Limfjorden i Almindelighed ikke, selv ved hyppig Brug, formindsker Græsbevæksten (*Zostera*) paa Bunden i nogen paafaldende Grad, om end Tangen undertiden nok kan udtyndes lidt, og navnlig de løse Blade bortfjernes. — Der bruges ofte under Baadfiskeri i Limfjorden et eget, lille Redskab: Puls-skølle; til ved Slag i Bæudet at drive Fiskene (Aal) ind i Bæudet; det driver en Luftboble med megen Fart ned i Bæudet og frembringer derved en stærk Vhd, der kan høres meget langt bort. — Om Skadeligheden af dette Redskab har der hersket meget delte Meninger, (se den ældre Litteratur om Limfjordsfiskeriet) og man har endog ment, at Luftboblen blev drevet ned til Bunden („Straalen gaar til Bunden“) og der ødelagde de Smaadyr, den maatte træffe paa. Jeg kan oplyse, at denne Straale kun gaar saa Allen ned i Bæudet; thi Dykkere, over hvis Hoved jeg har „pulsset“ paa 3 Favne Bænde, have erklæret, at de vel kunde høre Slaget, men ikke se noget til „Straalen“. — Om nogen Ødelæggelse af Bændens Dyreliv kan der derfor ikke godt være Tale, og selv om Luftboblerne gik helt til Bunden, forstaar jeg alligevel ikke, hvorledes de skulde kunne foraarsage nogen Skade derved; nei Pulsningens Skadelighed maatte snarere søges i, at den forøger den Uro og Sagen om med Fiskene, som Bændene altid medføre; i dette og i Bændenes Forhold over for de faste Redskaber ser jeg de største Farer ved en Oplukning af de laasede Bænde, Farer, som den historiske Udvikling har vist, man ikke maa overse, i det mindste ikke for nogle Farvændes Vedkommende.

Farer for Misforståelse mellem Fiskerne, hvor der bruges haade Bænde og faste Redskaber, er af en sammensat Natur; thi den bestaar ikke alene i, at den Fisk, det ene Redskab fanger, paa en Maade tages fra det andet; eller alene deri, at Bændene ligesom beskadede de faste Redskaber og forstyrre deres Fiskeri, men desuden deri, at det ikke altid er den samme lokale Fiskerbefolkning, der fisker med begge Redskaber. En Oplukning af det store Bænde mellem Vøgstør og Hals vilde saaledes vistnok medføre en Indvandring af Bændefiskere fra Harboøre og fra andre Steder, der ellers ikke vilde komme ind i dette Bænde, og de omboende Fiskere vilde derfor ikke selv faa hele Udbyttet af Bændefiskeriet. — I Skive og Hjarbæl Fjorde er der derimod en ombøende Befolkning, hvis Hovedfiskeri er Bændefiskeri; her vilde maaste ingen større Indvandring komme. Medens jeg derfor ikke betvivler, at en fuldstændig Oplukning af det førstnævnte, store vil foraarsage en Del Misforståelse, er det muligt, at alle disse 3 Bænde ville kunne oplukkes fra 24de Juni—14de August (eller til 1ste September, som Loven af 1872 foreskrev det for de to af disse Bænde.)

Alle de andre laasede Bænde i Limfjorden (Nr. 4, 5, 6, 7) kunne vist uden Skade helt oplukkes, bl. a. fordi Overholdelsen af Bændningen i Praksis frembyder meget store Vanskeligheder.

Hvis man saaledes nærmede sig til Loven af 1872 igen og oplukkede en Del af de laasede Bænde, maa man dog erindre, at Limfjordens Areal derved bliver undertastet den stærkeste Fiskeridrift, det omtrent kan blive. Massevidden i Aalevaaddene og Mindstemaalet paa Aal, 12 Commer, bliver da Aalebestænders eneste Beskyttelse; og den sidste Bestemmelse om 12 Commer har kun ringe Betydning i Limfjorden, da Bændene der kun fange saa Aal, der ere saa smaa.

Hvis man vil bibeholde Bændning i Limfjorden, vil det være nødvendigt at sørge for, at den ogsaa i Praksis overholdes, dels for at man ikke skal gaa glip af Bændningens Indflydelse paa Fiskebestanden, dels for ikke at friste Fiskerne for meget til at begaa den af alle Lovovertrædelser mest fristende, nemlig: Fiskeri i laaset Bænde.

Der er her kun talt om laasede Bænde i den Betydning, hvori dette Udtryk almindeligvis har været brugt, nemlig Bænde, hvori Aalevaadsfiskeri er forbudt til alle Aarstider, men der kunde maaste være Grund til at tale om en anden Art af Bændning netop i denne Sammenhæng, nemlig en Bændning for Fjlynderjurrevaad. En saadan Bændning kan sikkert tilraades for flere af Limfjordens store Bredninger, ikke fordi man antager, at Rødspætten yngler der, men fordi dette Redskab netop i disse Bænde, f. Eks. Thisted, Bisby, Risgaard og Launs samt hele Liv Bredning synes uforeneligt med Rødspættebestændens rette Behandling. Jeg skal ikke dvæle nærmere ved denne Sag